

solliciti sint, et eis tam meritis quam intercessione subveniant; credendum est B. Virginem tantum in hoc posse, quantum utraque simul creatura; imo utraque potentior judicatur, quia utraque per hanc reparatur, et angelorum ruina per hanc reparata est, et humana natura reconciliata. »

Rursum S. Anselmus apud S. Bonaventuram, in *Spectaculo*, cap. vii : « Tibi solum, inquit, loquor, Domina, beneficiis tuis plenum esse mundum : inferna penetravit, cœlos superavit; per plenitudinem enim gratiæ tuæ, quæ in inferno erant, se lætantur liberata; et quæ supra mundum sunt, se lætantur restaurata. » Ipse etiam S. Bonaventura, cap. v, sic ait : « O quam late, et quam longe arbor illa magna, beata virgo Maria, ramos suos extendit; quam late ad homines, quam longe ad angelos, quam alte ad Deum ! »

18° EST STELLA MARIS MUNDI HUIUS.

XV
76
2.

Vidimus enim stellam ejus in oriente, et venimus adorare eum (Mat. ii, 2). — Stella maris, id est mundi hujus procellosi, quæ viam nobis per illud ostendit et præit ad portum salutis, est B. Virgo : unde nomen ejus est Maria, hebr. מרים Mariam, id est ductrix, sive magistra et ductrix maris : « Aspice stellam, invoca Mariam », ait S. Bernardus. Hinc et Ecclesia eam invocat dicens : « Ave, maris Stella, Dei mater alma. »

19° QUOMODO SIT NEBULA.

Sicut nebula tecti omnem terram (Eccli. xxiv, 6). — Mystice, B. Virgo, æternæ Sapientiæ mater, tegit terram quasi nebula :

IX
622
2

Primo, quia hominum miseriam et nuditatem tegit sua misericordia et gratia;

Secundo, quia eorum humorem et phlegma, id est, acediam et torporem, desiccatur et calefacit, eosque efficit fervidos et fecundos honorum operum ;

Tertio, sicut nebula, flante austro, adveniens solvit glaciem et rigorem ab aquilone inductum, terramque humectat : ita Virginis intercessione, per Spiritus sancti gratiam, solvitur gelu et obduratio cordis a diabolo inducta, ac virentes virtutum actus producantur. Quare S. Bernardus, tom. iii. sermon 11, art. 11, verba illa *Eccli.* cap. xliii : « Medicina omnium in festinatione nebulae », adaptat B. Virgini ; ait enim medicinam omnium hominum esse in festiva assumptione Virginis : « Quia omnes, inquit, qui volunt, participes fiunt gratiæ suæ » ; ac citat S. Bernardum dicentem Deiparam copiosissima caritate sua omnibus sapientibus et insipientibus fecisse se debitricem ; et misericordiæ sinum aperire, ac de plenitudine ejus accipere universos.

20° EST VELUT NUBES NOBIS, ET FUIT CHRISTO.

Ego in altissimis habitavi et thronus meus in columna nubis (Eccli. xxiv, 7). — Mystice, sapientia incarnata, puta Christus, Dei filius, novem mensibus habitavit in utero B. Virginis, quasi in cœlo animato, et in columna nubis.

IV
623
1

Quocirca multi Patres B. Virginem vocant nubem,

quod ipsa solis, id est divinæ vindictæ, ardorem temperet, animamque irroret et fecundet. Ita Chrysippus, homil. 2 *de Deipara*: « Ave, inquit, nubes pluviae potum animis sanctorum exhibentis ». Et Hesychius, hom. 2 *de Deipara*, « nubem eam dicit, pluvias incorruptas continentem. » S. Epiphanius, serm. *de Laud. Virg.*: « Ave, inquit, gratia plena, nubes columnæ similis, quæ Deum habes, qui populum deduxisti per desertum. » Et iterum: « O Beata Virgo, nubes, inquit, es lucida, quæ fulgur de cælo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum; nubes cœlestis, quæ tonitruum Spiritus sancti in te ipsa reconditum deduxisti in mundum, et imbrem Spiritus sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisisti. »

Proclus, episcopus Constantinopolitanus, *de Deipara*: « Hæc, inquit, vere levis nubes, quæ super cherubim sedentem in corpore suo gestavit. » S. Hieronymus in *Psal.* LXXVII, 14: « Certe, inquit, nubem leyem debemus sanctam Mariam accipere. Pulchre dixit: In nube diei; nubes enim illa non fuit in tenebris; sed semper in luce. Andræas Cretensis, orat. *de Deipara*: « O columna, inquit, non carnalem per lucem deducens Israellem, qui fugatur; sed spiritualementem qui deducitur ad inerrantem lucem cognitionis, divinis illuminas facibus. O nubes tota lucida, et mons umbrosus non adumbrans nigratum populum Judæorum, sed dilectum Dei populum, gentem sanctam, maternis tuis tædis illustratam. » S. Bonaventura, in *Spec. B. Virg.* cap. III, ait: « Maria est nobis columna nubis, juxta illud psalmi: *Deduxit eos in nube*, quia tanquam nubes protegit ab æstu divinæ indignationis, et ab æstu diabolicæ tenta-

tionis, sicut dicitur in psalmo: *Expandit nubem*, etc. Maria quoque est columna ignis in nocte sæculi hujus illuminans mundum. » Citatque illud Bernardi: « Tolle corpus hoc solare, quod illuminat mundum, ubi dies? Tolle Mariam, hanc maris stellam, quid nisi caligo involvens, umbra mortis, ac densissimæ tenebræ relinquuntur? »

Hæc S. Bonaventura de Virgine, quæ dicitur columna nubis et ignis. Sicut enim de columna hac dicitur *Exod.* XIV: *In vigilia matutina respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis et nubis, interfecit exercitum eorum, et subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum*. Ita Deus per Deiparam tanquam per fenestram cœli, et per mysticam columnam ignis et nubis respiciens, dæmonis vires et potentiam penitus evertit.

Quod si denique dicas, in Dei sede plerumque Dei majestatem auctoritatemque significari, hoc quidem negari non potest; attamen in nulla pura creatura ita relucet Dei gloria atque majestas divina, item attributa, præsertim potentiæ et bonitatis, sicut in Virgine Deipara. Ut propterea S. Bernardinus, tom. I, *concion.* LXI, art. 6, cap. IV, dicat Deiparam appellari, *Psal.* VIII, *Dei magnificentiam*.

21° FUT PETRA QUE AGNUM CHRISTUM EDIDIT.

Emitte agnum, Domine, dominatorem terræ de petra deserti ad montem filiæ Sion (Isa. XVI, 1). — Mystice, petra deserti est B. Virgo, quæ iis qui ab omni auxilio deserti sunt, præsidio est instar petræ, inquit Hugo; hæc enim proximius quam Ruth edidit nobis hunc Agnum. Vide Viegas Apoc. XII comment III, sect. 24.

22° EST CŒLUM ANIMATUM ET QUINTUPLEX.

V
234
2

Quando præparabat cœlos, aderam, quando certa lege et gyro vallabat abyssos (Prov. VIII, 27). — Mystice, B. Virgo aderat Deo cœlos et aquas cœlestes formanti, quia quidquid in eis pulchri condebat Deus, id tolum vel litteraliter, vel spiritualiter pulchrius destinabat indere B. Virgini, quia ipsa futura erat cœlum animatum in quo plenitudo divinitatis inhabitata erat corporaliter.

Unde Damascenus, orat. 1, de Nativ. Virg. : « Hodie, inquit, ex terrena natura cœlum in terra condidit ille qui olim firmamentum ex aquis finxerat, atque in altum extulerat. At sane illo longe divinius est : nam qui in illo solem effecerat, in hoc justitiæ sol ortus est. » Porro non unum duntaxat, sed quintuplex cœlum fuit B. Virgo, inquit S. Bonaventura, serm. 1, de Laud. virginis, tom. III : « Domina nostra, ait, fuit cœlum aereum per puritatem omnimodam ; cœlum igneum per ardentissimam caritatem ; cœlum sidereum per patientiæ firmitatem ; cœlum aqueum per frigidissimam castitatem ; cœlum empyreum per totius sapientiæ claritatem. »

Jam abyssum aquarum spiritualium Virginis accipe ex S. Bernardo, serm. de B. Maria : « Dominus altissimus eam quasi mundum specialissimum creavit, quam in justitia et sanctitate coram ipso fundaret, et fluentis sapientiæ irrigaret, et cœlestibus desideriis instar aeris sublimaret, et igne dilectionis accendendo illustraret. Hinc in ejus mente tanquam in quodam firmamento solem posuit rationis, et lunam scientiæ, et virtutes tanquam stellas speciei omnimodæ, » etc.

23° EST VELUT CŒLUM STELLATUM.

Altitudinis firmamentum pulchritudo ejus est (Eccli. XLIII, 1). — Symbolice, S. Bernardus per firmamentum accipit B. Virginem ; sic enim ait, serm. 3, in Salve Regina : « Fiat, inquit, firmamentum, et dividat aquas ab aquis ; omnibus firmamentis firmius firmamentum ita Domina ; quæ eum quem cœli cœlorum capere non poterant, cepisti et concepisti, portasti et non defecisti, genuisti, aluisti, educasti. Tu in medio aquarum divisisti aquas ab aquis, affectus videlicet æternorum ab affectibus temporalium. Posuit in hoc firmamento Deus solem et lunam, Christum et Ecclesiam ; et stellas, prærogativas gratiarum multas. » Et paulo post : « Ipsa tabernaculum Dei, ipsa templum, ipsa cœlum, ipsa terra, ipsa sol, ipsa luna et stella matutina. »

X
387
4

24° MARIA EST AURORA ECCLESIE.

Justorum autem semita, quasi lux splendens, procedit et crescit usque ad perfectam diem (Prov. IV, 1). — Rupertus et Hugo de S. Victore, in Institut. monast. serm. 34, id ipsum applicantes B. Virgini, quæ primiceria, imo mater est justorum : « Beata Virgo Maria, inquiunt, fuit aurora Ecclesiæ, quia præcedentis temporis, puta Judaismi et gentilismi, quod quasi nox fuerat, finis exstitit ; et veræ lucis, puta salutis et christianismi, initium. Fuit enim ipsa Solis justitiæ, puta Christi, qui ex ipsa genitus est, præventrix, sidusque antelucanum. Rupertus autem

V
418
4

asserit B. Virginem exstitisse auroram in nativitate; lunam in conceptione filii, solem in assumptione ad caelum.

25° MARIE ET AURORÆ ANALOGIE.

VIII
154
2

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens? (Cantic. VI, 6). — Audi analogias auroræ et Deiparæ, quas e Patribus colligit noster Spinellus, cap. XXIV, de *Deipara*, num. 18. Aurora terminus est noctis et diei principium, solemque adesse testatur, nocturnas aves effugat, diurnas vero ad concinendum invitat; jugiter etiam in splendorem majorem proficit, eoque tempore decidit ros albus, quo ab æstu refrigerantur sata et fœcundatur terra: ita Virgo Deipara mundo ignorantiae et peccatorum tenebris circumfusa, illuxit veluti æternæ caliginis exterminium: Solis justitiæ non tantum prænantia et gestatrix, sed etiam genitrix, dæmones veluti tenebrarum aves immundas longe expellit: Dei servos, et ipsos angelos, tanquam aves diei sublime volantes ad Dei laudes excitat, atque invitat, multo melius quam olim tres illi pueri, e babylonicæ fornacis incendio liberi, creaturas omnes ad Deo benedicendum invitabant: cum longe majora Dei in humanum genus beneficia per Deiparam innotuerint et obvenerint. Est item sicut aurora jugiter consurgens cum in suis omnibus actibus, dum viveret, majoribus meritorum incrementis semper exereverit, et nunc ejus apud homines cognitio, et in eam pietas in dies magis magisque perpetuo propagetur, ejusque precibus divina gratia in hominum animas descendat, veluti ros albus, quo ab æstu

tentationum et concupiscentiæ refrigerantur, et ad bona opera germinanda fœcundantur.

Ideo Deipara ipsa à S. Germano, patriarcha Constantinopolitano, orat. *de Oblat. virg.*, vocatur ardoris, qui est in nobis, ros divinus, ac exsiccati nostri cordis divinitus irrorans aspersio; aut potius B. Virgo quasi aurora peperit rorem Christum, qui quasi ros æstum concupiscentiæ refrigerat, et animæ hortum fœcundat, ac bonorum operum feracem efficit. Unde Isaias, cap. XLV, 8: *Rorate*, ait, *cæli desuper, et nubes pluunt justum*, puta Christum. Quocirca Durandus in *Ration. div. offic.* agens de *Festo Nativitat. B. Virg.*, asserit B. Virginem natam die 8 septembris in sabbato, idque illucescente aurora, juxta revelationem cuidam viro religioso factam, ut significaretur ipsam fore auroram, quæ solem justitiæ præiret et pareret. Ad hæc B. Virgo contra dæmones est invicta, ut castrorum acies ordinata. Audi sanctum Bernardum apud S. Bonaventuram in *Specul.* cap. III: « Non sic timent hostes visibiles castrorum aciem copiosam, sicut aereæ potestates Mariæ vocabulum, patrocinium et exemplum: fluunt et pereunt sicut cera a facie ignis, ubicumque inveniunt crebram hujus nominis recordationem, devotam invocationem, sollicitam imitationem. »

26° MARIA TERRA EST E QUA PRODIIT SALVATOR
JESUS.

Aperiatur terra et germinet Salvatorem (Isa. LXV, 8). — Terra hæc est B. Virgo quæ rorem Spiritus Sancti excipiens, concepit et germinavit Salvatorem. Nulla enim alia terra id præstitit aut præstare potuit.

Ita communiter Patres. Primus ergo Adam ex virgine terra, id est vili limo, formatus est; secundus vero Adam ex purissimo sanctissimæ Virginis sanguine corpus sibi aptavit.

27° ALLEGORICE DICI POTEST MONS MARIA, ET CUR.

I
245
1

Tolle filium tuum unigenitum quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis, atque ibi offeres in holocaustum super unum montium (Gen. xxii, 2). — Moria (mons de quo, ut videtur, agitur hic) est B. Virgo, in cujus utero templum, id est humanitas Christi est ædificata:

Primo, quia B. Virgo, in passione Christi, fuit mare amaritudinis;

Secundo, quia tam Christum quam se Deo obtulit in jure holocaustum;

Tertio, quia ipsa fuit arca testamenti continens legem Dei;

Quarto, fuit terra visionis. Quid enim visu dignius quam Virgo Deipara? Rursum, pro Moria Septuaginta vertunt *terra excelsa*; sic nihil excelsius fuit Maria infra Deum.

Quinto, quia fuit doctrix Apostolorum post mortem Christi. Rursum ipsa sicut vellus Gedeonis cœlestem rorem gratiæ et pluviam Spiritus sancti copiosissime excepit.

Denique Maria est stella maris, et mulier amicta sole, quæ totum orbem illuminat.

28° MARIA API COMPARATA ET PER APEM REPRESENTATA.

VII
515
1

Pulchra sunt genæ tuæ sicut turturis (Cantic. i, 9). — Pulchræ genæ notant eximiam puritatem et vere-

cundiam B. Virginis, quæ ut turtur assidue gemebat mortem turturis, id est Christi dilecti sui: nam, ut ait S. Hieronymus, lib. I, *Cont. Jovin.*: « Turtur, avis pudicissima, semper habitans in sublimibus, typus est Salvatoris. » Hinc et ipsa pro filio in purificatione obtulit par turturum, aut duos pullos columbarum, Luc. II, 24, ac cum Joseph merito servavit castitatem non solum conjugalem, sed et virginalem, ac post ejus mortem vidualem. Hinc api comparatur; apes enim copulam carnalem nesciunt, sed virgines concipiunt pariuntque suos foetus, uti B. Virgo miro modo in se copularit virginitatem et fecunditatem, sive maternitatem. Audi S. Ambrosium, lib. I, *de Virgin.*: « Digna virginitas quæ apibus comparetur, sic laboriosa, sic pudica, sic continens. Rore pascitur apis, nescit concubitus, mella componit; ros quoque Virginis est sermo divinus, quia sicut ros, verba Dei descendunt. Pudor Virginis est intemerata natura; partus Virginis foetus labiorum, expers amaritudinis, fertilis suavitatis. »

Brevis in volatilibus est apis, et initium dulcoris habet fructus illius (Eccli. xi, 3). — Symbolice, *brevis in volatilibus*, id est, abjecta et humilis inter reginas et dominas, imo mulieres omnes, fuit apis, id est Virgo Deipara (apes enim sunt virgines, uti ostendi Isa. vii, 15), quæ mel, id est Christum mundi, delicias peperit. Unde de eo concinit Isaias vii, 17: *Butyrum et mel comedet*; mel enim de cælo labitur, sic et Verbum de cælo lapsum est in uterum Virginis. Mel ergo nostrum est parvulus Emmanuel, de quo nomine multa dixi Isai. vii, 14.

Apis ergo mystice symbolum est Christi, qui in ortu, veniens in mundum, dedit mel clementiæ, sed

in cauda, rediens scilicet ad iudicium, exeret aculeum justitiæ, dicens reprobis : *Ite, maledicti, in ignem æternum.* Item B. Virginis ac S. Joannis-Baptistæ qui melle sylvestri victitavit, ac melle cœlestis doctrinæ nutrit, et aculeo castigationis pupugit corda Judæorum.

V
159
2

Vade ad formicam, o piger, etc. (Prov. VI, 6). — Post hunc versum de formica, adjungitur similis de apibus apud Septuaginta in editione Romana, estque hic : *Aut vade ad apem, et disce quomodo operaria est; operationem quoque, quam venerabilem facit.* — Pro operationem quoque venerabilem, græce est *cévην*, id est gravem, castam, pudicam, innocentem, splendidam, religiosam, augustam, seriam, colendam, reverendam, venerandam, quia apes sunt castæ et virgines, nesciuntque concubitum, et tamen maximum examen filiorum producunt; et quia ex rore cœlesti conficiunt mel et ceram ex qua fiunt cerei, quos accendimus in honorem Dei et sanctorum. « Digna, ait S. Ambrosius lib. II *de Virgin.*, virginitas quæ apibus comparatur; sic laboriosa, sic pudica, sic continens. Rore pascitur apis, nescit concubitus, mella componit. » Unde representat B. Virginem parientem Christum, castitatis fontem. « Est enim apis animal mundissimum », ait Aristoteles, lib. IX *Hist. anim.* cap. IX. Unde Columella, lib. IX cap. V : « Maxime cavendum est, inquit, curatori qui apes nutrit, ut pridie castus sit a rebus venereis. » Et Eliaus, lib. V. cap. XI : « A complexu venereo recentem agnoscunt atque illum sicut hostem insequuntur.

29° LEENÆ COMPARATUR.

Veni de Libano, sponsa mea..... de cubilibus leonum..... (Cant. IV, 8). — S. Epiphanius, *hæresi* 78, lib. III, B. Virginem vocat leenam, quæ est regina animalium omnium, quia ipsa peperit Christum quasi *leonem divinum*, per quem omnes leones terrestres perdomuit; imo ex leonibus agnos efficit. Additque B. Virginem unum tantum edidisse filium sicut leæna unum edit catulum et semel tantum parit; leænæ enim non contingit secundus partus. Causa est, inquit, quod leæna catulum utero gestet per 26 menses, quibus catulus adolescit ac perficitur dentibus unguibusque, quibus matricem divellit et incidit. Quare matrem in partu simul cum catulo matricem excernere asserit, ideoque non posse illam amplius fœtum utero concipere, cum conceptionis locum et sedem, puta matricem, amplius non habeat. Hæc Epiphanius, sed hoc falsum esse docent physici et experientia, quæ docet leenam pluries et sæpius parere.

(Vide insuper dissertationem de eadem re, quoad leenam B. Virginis imaginem, XII, 639, 1 et seq.)

VIII
63
2

30° MARIA VELUT LILIUM INTER SPINAS ET ROSÆ
COMPARATA.

Sicut liliū inter spinas, sic amica mea inter filias (Cantic. II, 2). — Tertius sensus, principalis : Rupertus sic exponit *q. d.* : Sicut Christus velut liliū spinis Judæorum et hæreticorum fuit transpunctus; sic et B. Virgo iisdem fuit compuncta et transfixa. « Itaque, inquit, hæ spinæ et filiæ blasphemix sunt

VII
551
2

Judæorum, sectæ sunt hæreticorum quæcumque hujusmodi spinæ laceraverunt me : quæcumque hujusmodi filiæ tibi inviderunt et mihi detraxerunt. Ubi ergo spinis compungebar, imo et clavis configebat, tu præsens patiebaris mente convulnerata ; et ubi tuæ virginitati a filiabus derogatur, mihi quoque invidiose detrahitur. Verum sicut ego spinas pertuli quidem, sed exsuperavi : ita et de te veraciter prædicatur, quia cunctas hæreses interemisti. » Hinc ait S. Augustinus ; « Christus Jesus carnem, Maria Virgo immolat mentem. »

In *Revelationibus* S. Brigittæ, lib. VI, cap. xxx, S. Agnes illi revelavit, quasii tot ctus gladii B. Virginem sustinuisse per compassionem, quot in Filio suo vulnera et plagas prævidebat et videbat. Audi quid de B. Virgine scribat S. Brigitta in *Sermone angelico*, cap. xvi : « Sicut rosa crescere solet inter spinas, ita B. Virgo in hoc mundo crevit inter tribulationes ; et sicut, rosa crescente, crescunt et spinæ, sic hæc electissima rosa, Maria, quanto plus crescebat ætate, tanto fortiorum tribulationum spinis anctius pungebatur. » Quænam hæ fuerint ejus tribulationes, in sequentibus explicat.

Rursum ex hoc loco censent Galatinus et Bellarminus, tom. III, lib. iv, cap. xv, sine ulla originaria labe conceptam esse Virginem : ut enim ex spinosa planta sine spinis nascitur rosa, in qua mira est et ad aspectum jucunditas, et ad odoratum jucunditas, sic ex tot peccatoribus nata est innocens et sancta B. Virgo.

Idem dicas de lilio. Quocirca, ut ait B. Petrus Damianus, serm. 3, *de Nativ. Virg.* : « De spinosa progenie Judæorum nata candescebat munditiæ virgi-

neæ castitalis in corpore ; flammescebat autem ardore geminæ caritatis in mente, fragrabat passim ardore boni operis, tendebat ad sublimia intentione continua cordis. » Spinæ enim inter quas liliū esse dicitur et ex quibus rosa originem ducit, Deiparæ prosapiam Patres interpretantur, ex qua ipsa nihil asperum, nihil horridum contraxit, sed tota suavis atque amœna, non secus ac liliū et rosa exstitit. Quare Sedulius, lib. II, *de Virg. sanctissima*, sic cecinit :

*Et velut in spinis mollis rosa surgit acutis,
Nil quod lædat habens, matrem obscurat honore :
Sic Evæ de stirpe sacra veniente Mariæ,
Virginis antiquæ facinus nova Virgo piavit :
Sicut spina rosam, genuit Judæa Mariam.*

Addit Dionysius Carthusianus hic : « Quamvis, inquit, fuerint multæ virgines sanctæ, tamen respectu Virginis beatissimæ quasi spinæ fuisse videntur, in quantum aliquid culpæ habebant ; et quamvis in se fuerint mundæ, non tamen fuit in eis fomes prorsus extinctus : fuerunt et aliis spinæ, qui ex earum intuitu concupiscentia pungebantur. Porro Deipara Virgo ab omni culpa fuit prorsus immunis, fuit fomes in ea plane extinctus ; et tamen intensa charitate erat repleta : quare intuentium corda sic penetravit sua inæstimabili castitate virginea, quod a nullo potuit concupisci ; imo potius extinxit ad horam illorum libidinem. »

Rursum, sicut liliū valet adversus serpentes et venena ; sic B. Virginis invocatio singulare est remedium in omni tentatione vitiorum, et præsertim libidinis, uti experientia constat. Audi Plinium, lib. XXI, cap. XIX : « Radices, inquit, lillii multis modis

florem suum nobilitaverunt contra serpentium ictus ex vino potæ, et contra fungorum venena. » Dioscorides vero, lib. III, cap. xc, ubi agit de lilio: « Folia, inquit, herbæ illita serpentum morsibus subveniunt; eadem cocta in aqua ignibus adustionibus, et cum aceto condita vulneribus. » Idem Dioscorides, lib. XV, cap. i, de alia liliæ specie, quæ latine *iris*, italice vero *lilium caeleste* appellatur, radicem ejus cum aceto potam venenatorum animalium morsibus mederi docet. Et Petrus Matthiolus in *comm.* addit eandem radicem in pulverem contusam, cum aceto potam, universaliter adversus omnia venena prodesse.

31° EST ROSA IN JERICO, EIQUE ROSÆ PROPRIETATES
ADAPTANTUR.

IX
639
2

Et quasi plantatio rosæ in Jericho (Eccli. xxv, 18). — Mystice, rosa in Jericho est B. Virgo in sublunari hoc orbe (Jericho enim hebr. *lunam* vel *odorem* notat): Omnia enim encomia rosæ, jam data, multo aptius conveniunt B. Virgini, quæ ornatissima sua pulchritudine et dignitate omnem mundi splendorem vincit. Ipsa enim est aurora rosea, virtutum gratia simul pulcherrima et uberrima, æque ac splendidissima ac fulgentissima, quæ umbris depulsis novum lumen edidit mundo, *Cant.* cap. vi, 9. Ipsa est quæ post longam peccati, tristitiæ et desolationis hiemem enata, novum ver gratiæ lucis et consolationis mundo attulit. Quocirca, in dominica *Lætare*, quæ sub festum Annunciationis B. Virginis occurrere solet, rosa a Pontifice Romano benedicitur, tanquam lætitiæ gau-

diique prænuntia (ut ait Innocent. III, sermon. hæc de re edito), ut inde omnes agnoscant novam prolem et propagationis spiritalis sobolem editam in Ecclesia, cum scilicet ipsa purissima Virgo lætitiæ et exultationis florem, ornamentum humani generis, et totius orbis auctorem in se concepit et corporavit. Insuper rosa verecundiæ et virginitatis insigne, quam, nisi Virginem virginum denotat? Sane Columella, lib. X, rosam florem pudicitæ plenum nuncupat. Ad hæc, odorata est rosa, et odore diffluit. Quis vero in Maria virtutum omnium quasi odoramentorum fluxum non sentit? Quis eo non trahitur, et suavitate non allicitur?

Quis in illius unguentorum odorem non currit? Etenim per eam maximum *odorem notitiæ suæ Christus manifestat in omni loco* (ut ait Paulus, II, *ad Corinth.* II). Divinitatis thymiana, amomum, muscum, et omnem pigmentorum exquisitam elegantiam effundit et efflat, et quasi balsamum aromatisans odorem suavitatis emittit, floribusque paradisi (ut ait S. Epiphanius), totum mundum exornat; adeo ut merito rosa Jericho fuerit appellata.

Quare B. Cyrillus Alexandrinus, orat. *Contra Nestorium*: « Hæc est Virgo, inquit, per quam sancta Trinitas in universo orbe glorificatur et adoratur; per quam angeli et archangeli lætantur, per quam demones fugantur; per quam tentator diabolus de cælo decedit; per quam prolapsus plasma in cælum denuo subvehitur; per quam universa creatura, idolorum vesania detenta, ad veritatis cognitionem perducta est; per quam exultationis oleum consecratur; per quam toto terrarum orbe fundatæ sunt Ecclesiæ; per quam gentes adducuntur ad pœnitentiam; per